

**Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara**

Diplomová práce

2023

Vojtěch Sofka

**Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara**

**Diplomová práce
EXPERIMENTÁLNÍ GRAFICKÉ POSTUPY V ILUSTRACI**

Vojtěch Sofka

Plzeň 2023

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Akademický rok: 2021/2022

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **BcA. Vojtěch SOFKA**
Osobní číslo: **D20N0082P**
Studijní program: **N0213A310011 Výtvarná umění**
Specializace: **VU – specializace Grafika / MgA.**
Téma práce: **EXPERIMENTÁLNÍ GRAFICKÉ POSTUPY V ILUSTRACI**
Zadávací katedra: **Katedra výtvarného umění**

Zásady pro vypracování

Časový harmonogram:

Září-říjen: Vytvoření skic, storyboardů, scénářů a rešerše.

Listopad-prosinec: Technické zkoušky, experimenty ve veřejném prostoru.

Leden-únor: Realizace vybraných scénářů, jejich záznam a ilustrace.

Březen-duben: Vytvoření makety, dokončení autorského textu, realizace knihy.

Tvůrčí záměr: Vytvořit knihu, skládající se z ilustrací a fotografické dokumentace, zabývající se experimentálními výtvarnými technikami.

Způsob realizace: Vypracování přípravných skic, kreseb, scénáře. Organizace a provedení výtvarných her, akcí, happeningů a intervencí ve veřejném prostoru, jejich foto a video dokumentace. Vytvoření ilustrací, grafik, autorského textu a poté finálních exemplářů knihy.

Cíl: Zkoumání vztahů experimentálních výtvarných technik s laickou společností, využití těchto zkušeností při tvorbě ilustrací, grafik a spolu s fotodokumentací tak vytvořit autorskou knihu.

Předpokládaný charakter výstupu: 3 exempláře autorské knihy o min. rozměrech 28x22cm a rozsahu min. 64 stran.

Rozsah průvodní zprávy: 3 normostrany.

Rozsah teoretické části: **min. 3 normostrany**
Rozsah praktické části: **vyplyne ze zpracování DP**
Forma zpracování diplomové práce: **tištěná/elektronická**

Seznam doporučené literatury:

KNÍŽÁK, Milan. *Vedle umění: 1996-2001*. Praha: Nakladatelství H & H Vyšehradská, 2002. Kontinuum. ISBN 80-7319-017-6.
KNÍŽÁK, Milan. *Akce, po kterých zbyla alespoň nějaká dokumentace: 1962-1995*. Praha: Gallery, c2000. ISBN 978-80-86010-26-7.
HUBÍK, Stanislav. *Postmoderní kultura: úvod do problematiky*. Olomouc: Mladé umění k lidem, 1991. ISBN 80-900604-9-8.
PŘIBÁŇ, Jiří. *Obrazy české postmoderny*. [Praha]: KANT, 2011. ISBN 978-80-7437-041-0.
POTMĚŠILOVÁ, Petra a Petra SOBKOVÁ. *Arteterapie a artefletika nejen pro sociální pedagogy*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2012. ISBN 978-80-244-3120-8.

Vedoucí diplomové práce: **Prof. akad. mal. Mikoláš Axmann**
Katedra výtvarného umění

Datum zadání diplomové práce: **31. května 2022**
Termín odevzdání diplomové práce: **28. dubna 2023**

Dle rozhodnutí č. j. 200009093/2023
stanoven nový termín odevzdání BP/DP 31.7.2023

L.S.

MgA. Vojtěch Aubrecht v.r.
děkan

Mgr. Jindřich Lukavský, Ph.D. v.r.
vedoucí katedry

V Plzni dne 13. září 2022

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Ilustrace a grafika
Specializace Grafika

Diplomová práce
EXPERIMENTÁLNÍ GRAFICKÉ POSTUPY V ILUSTRACI

Vojtěch Sofka

Vedoucí práce: Prof. akad. mal. Mikoláš Axmann
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2023

Prohlašuji, že jsem umělecké dílo vypracoval samostatně a nejedná se o plagiát.

Plzeň, 20. července 2023

..

.....

podpis autora

Obsah

1 Výběr tématu.....	6
2 Dílo v kontextu dosavadní tvorby.....	6
3 Téma a jeho relevance umělecká a sociální.....	7
4 Charakter díla a popis jeho zpracování.....	8
5.1 Resumé.....	10
5.2 Resumé v anglickém jazyce.....	10
6 Použité zdroje.....	11
6 Obrazové přílohy.....	11

1. Výběr tématu.

Znění tématu k vypracování pro mou Diplomovou práci zní Experimentální grafické přístupy v ilustraci, jejímž finálním výstupem se pak měla stát kniha. Můj původní záměr byl však naprosto odlišný od práce, která nakonec vznikla. Chtěl jsem naplánovat, zorganizovat a vykonat řadu happeningů nebo výtvarných cvičení, na kterých by se podílelo široké spektrum veřejnosti. Cvičení měla mít artefietický podtón a z upravených výsledků těchto cvičení, jejich fotodokumentace a autorského textu, popisujícího a doplňujícího jednotlivé úkony pak měl vzniknout jakýsi katalog těchto akcí.

Tento plán vznikl na základě volné tvorby kterou jsem s panem Profesorem konzultoval v rámci minulého ročníku studia. Šlo při ní o experimentální a expresivní výtvarnou spolupráci, kterou jsme začali, pod pracovním názvem "Výbuchy" tvořit s MgA. Márií Danečkovou. Často se odehrávala ve veřejných prostorech a občas se na ní podílela veřejnost, laická i umělecká. Na těchto základech jsem chtěl vybudovat i svou diplomovou práci, když jsem ji ale v prvním semestru letošního roku začal konzultovat, oběvila se řada problémů a komplikací. Po pár měsících jsem nebyl schopen práci vůbec začít a pohnout se z pomyslné startovní čáry. Úplně jsem vyhořel při návrzích koncepce těchto cvičení.

Vše to dospělo až do bodu, kdy jsem byl naprosto zoufalý a připravený zažádat o změnu tématu. Pan Profesor Axmann mě požádal abych napsal krátký text, ve kterém mu toto své rozhodnutí zdůvodním. Cítil jsem se v té době velmi hloupě a pitomě, což jsem také zmínil právě v onom krátkém textu. Byl jsem frustrovaný z toho, jak neschopný a tupý jsem, když přijde na konceptuální část práce, jak zaseklý a blokový jsem se cítil. Na základě tohoto textu pan Profesor vyhodnotil, že změna tématu nebude nutná oficiálně a doporučil mi pracovat na tématu právě vlastní pitomosti a tak se zrodila koncepce aktuální. Téma pitomosti se pro mě ukázalo velice nosným.

2. Dílo v kontextu dosavadní tvorby.

Už od začátku svých studií v uměleckých oborech si velmi zakládám na řemesle. Z počátku, jak musím přiznat, příliš tvrdohlavě. Postupem času jsem se ale dost otevřel a položil do mnoha poloh, mimo svou komfortní zónu. Své studium u pana Profesora Axmanna, bych shrnul asi jako sérii výpadů a návratů k sobě. Na toto téma jsem ostatně vypracoval už svou Bakalářskou práci, která nesla podtitul: Starý a nový. Stejně jako ve své Bakalářské práci, často pracuji právě s řemeslem které je mi tolik známé v konfrontaci s konceptem, nebo uvolněnou expresivností. V Bakalářské práci to znamenalo kombinaci klasické řemeslné techniky kamenotisku, s neotřelými materiály a postupy, stejně jako lineární kresby s divoce expresivními barevnými plochami.

V minulém roce to zase byla konfrontace expresivních uhlových kreseb a suchých jehel s netradiční adjustací nebo rámováním a v druhém semestru zase kombinace klidné rastrové serigrafie s expresivní malby na plátně a hry s rámováním. V obou semestrech jsem se věnoval motivu jablka, jakožto symbolu, které se ve výtvarném umění oběhuje už velmi dlouho a pracoval jsem s posunutím tohoto motivu do netradiční roviny ve výtvarném umění. Shnilé jablko jakožto odkaz na nezastavitelné plynutí času a postupný rozklad starých výrazových prostředků a motivů. Při mém výtvarném vzdělávání jde tedy o opakující se proces kdy prozkoumávám nové možnosti tvorby, nové přesahy, techniky, které potom vztahuji na tvorbu mě blízkou, na tvorbu se kterou se stotožňuji. Rozšiřuji tak svůj záběr a pak se při dalším výpadu můžu s větší jistotou ponořit ještě hlouběji.

Ve své diplomové práci jsem se proto pustil do konfrontace s řemeslně zpracovanou knihou a pomocí řady autorských zásahů tak z knihy často serializované, vytvořit samostatný výtvarný artefakt, který promlouvá více než klasickými sdělovacími prostředky knihy. Po vytištění knihy jsem se, na základě konzultací rozhodl, že v knize již není pro takovýto drastický zásah prostor a že by hodnotu dílu spíše ubíraly, než přidávali. Zůstal jsem tak proto v těchto experimentech pouze na zkuškové rovině a knihu jsem se pokusil rozvinout méně drastickými metodami. Kniha má autoportrétní charakter a ilustroval jsem si uvolněnými dynamickými, většinou, figurálními ilustracemi, což je jedna z mých komfortních poloh už od střední školy.

3. Téma a jeho relevance umělecká a sociální

Ačkoliv jsem na téma pitomosti narazil tou vlastní neznámená to, že podle mě nenese váhu uměleckou nebo sociální, jen proto že se nezrodilo usilovným namáháním hlavy. Pitomost je velmi všední téma a to i v kultuře. Je to totiž jednoduchý cíl vtipu, pobavení. I já se snažím do své tvorby vnést trochu humoru i když to ve mě dlouho na akademické půdě budilo strach. Obyčejný vtip totiž není v nejklassičtějších výtvarných disciplínách nijak běžný. Mám pocit, že vzbuzuje očekávání, že ponese nějaké poselství, komentář, kritiku. Ilustrace se naštěstí tomuto očekávání naprosto vymyká, možná proto že bývá podpírána literární berličkou nebo naopak je berličkou literatury.

Bezelstný humor je ale potřebný vždy a jsem-li jeho terčem já sám, nemůže se myslím ani nikoho, nějak zvláště dotknout. Zároveň je to ale téma se kterým se dá velmi snadno soucítit. Vždyť kdo se nikdy necítil jako pitomec? kdo nemá pitomý zlozvyk nebo rutinu? Myslím si, že pitomost je tématem čím dál aktuálnější. Je sice stará jako život sám, ale během věku chytrých telefonů, televizí, brýlí, hodinek a celých domácností, zbývá snad už jenom ta lidská pitomost a v chytrém světě září nejjasněji. Jak zmiňuji i v knize jde i o to, že žijeme v době kdy jdou pitomci moc dobře spozorovat a sledovat. Sledování pitomců nás bavilo ještě dávno před dony Quichoty. Představuji si že jedny z prvních příběhů, co si naši pra-pra-pra-předci vyprávěli v jeskyních, museli být o nějakém troubovi, kterého pošlapali mamuti, kvůli jeho nedostatečné inteligenci a stejně tak si podle mého názoru, budou vyprávět i ti poslední lidé.

Já proto přispívám do tohoto bohatého fondu pitomostí i svou knihou a zařazuji se tak do fronty pitomců, Forrestů Gumpů, Švejků, Patů a Matů a hloupých Honzů, kteří baví svět už po generace. Pitomost také můžeme hledat za spoustou katastrof způsobených lidmi i katastrof malých které si lidé způsobují sami, proto si myslím že je toto téma nosné i pro širší kruh čtenářů. Podle mého názoru je menší zlo, aby se po světě potulovali pitomci smíření, místo těch zakomplexovaných.

Inspiraci a nějaký kontext svého díla jsem samozřejmě hledal i ve výtvarné historii. Velmi mě zaskočilo, že jsem nebyl schopen dopátrat výtvarného umělce, který by témata pitomosti nějak blíže zpracovával a pokud ano téměř nikdy nemělo sebereflektivní charakter a bylo svou pozicí spíše směřováno jako kritika společnosti nebo některých jejích hodnot. Z těchto autorů jsem se vyjádřením cítil nejbíže asi Georgi Groszovi, který zpracovával naprosto odlišná témata, ale za pomoci podobných nástrojů, jako já, ve své Diplomové práci. Mně vzdálenějšími příklady výtvarníků, kteří se zabývali podobnými tématy, pak byli třeba Edward Gorey v ilustraci nebo Cindy Sherman ve fotografii. Pitomost, né uplně ve stejném slova smyslu, i když podle mého názoru často blížkém, zpracovávali i mnozí dadaisté, i když ti se zase zabývali spíše nesmyslem, hrou s náhodou a hledání pitomost věci spíše v náhod-

ném, pro věc samotnou nevhodném prostředí, než uvnitř lidí. Chtěl bych zde zmínit ještě výstavu z roku 2016 s názvem: Duh? Art and Stupidity. Ta se zaměřovala právě na vztah umělce k politice, ale hlavně vlastní identitě. Vystavený celek obsahoval díla umělců jako třeba Tomi Ungerer nebo Andy Warhol a svým přístupem k tématu je mi rozhodně nejbližší ze všech výtvarných počinů, o kterých jsem se dokázal dozvědět.

4. Charakter díla a popis jeho zpracování.

Knihy i ilustrace v ní jsou karikaturního nádechu, mírně nadsazené a přexponované, vychází však z upřímné, hluboké sebereflexe a pozorného sebesledování. Jsou ironické a úsměvné, místy možná trošku s nahořklou pachutí. Celý akademický rok se pozorovat kritickou optikou bylo náročné, ale jsem přesvědčen že přínosné, jak pro mou tvorbu, ale hlavně pro můj každodenní život. Navíc jsem se při tvorbě knihy citově a citlivě odhaloval, jak při konzultacích na univerzitě, tak při konzultacích textů se svými přáteli. Z toho vychází i má volba průsvitně šedé, která hraje v knize podstatnou roli. Ukazuje mou odhalenost a zranitelnost, průhlednost sdělení, odhalení světu. I obrovsky tupounské voloviny se do světa křičí špatně pokud jde o voloviny, které jste spáchal vy sám. Šedivou barvu kombinuji s obrovskou typografií, která má za úkol zdůraznit kolosálnost a neohrabanost mých omylů a nesmyslů, kterých se dopouštím. Dle stejných kritérií jsem vybíral i obě písma, která jsou v knize použita. Zvolil jsem neohrabaná a neotesaná písma a jejich umístěním v dvoustraně jsem se snažil tento jejich význam ještě podtrhnout.

Když jsem na knize začal pracovat, očekával jsem že grafická úprava bude jednou z jednodušších úloh, vždyť přece pracuji na knize o pitomosti, udělám to zkrátka špatně a odfláknutě a bude to krásně zapadat do koncepce knihy. Nemohl jsem se mýlit více. Má neveliká zkušenost s grafickou úpravou se ukázala jako svazující, a mě trvalo velmi dlouho vyskládat knihu tak aby působila pitomě, ale nejednalo se o nějakou umělou pózu. I samotné uvolnění a dělání chyb se mi z počátku jevilo velmi náročné, kvůli mé nedostatečné zkušenosti v tomto oboru a z ní vycházející nejistota. Tyto překážky jsem ale nakonec překonal.

Další náročnou částí pro mne bylo napsat autorský text k celé knize. I přesto že jsem obeznámen s tím, že text není součástí hodnocení diplomové práce, byla to část díla, která mi zabrala asi nejvíce času. Psaní vlastních textů se věnuji už od střední školy, je to pro mě velká součást umění a cítění ale neměl jsem příležitost je skloubit v jednotné školní práci až do té Diplomové. Texty jsou takové lehčí, polemické povahy a zabývají se od témat obecné pitomosti až po konkrétní pitomosti z mé vlastní zkušenosti. Prolínají se s ručně psanými autentickými deníkovými záznamy ze života pitomce.

Práce ale stojí především na ilustracích. Jedná se o svižné kresby tužkou, vlastně dost klasického charakteru. Chtěl jsem vytvořit expresivní kresby, které by nebyly pouze doplňkem textu ale samostatným sdělovacím nástrojem. Ačkoliv se jedná o karikatury, chtěl jsem se vyhnout grotesknímu příliš karikaturnímu stylu a tak se jedná spíše o takové bolestivé přiznání a poznání sebe sama v nelichotivém světle. Pracoval jsem s uvolněnou linií a často i s intenzivními hrami světla a stínu, nadsázkou, měřítky a úhly. Množství kreseb vzniklo tzv. vyrušovanou kresbou nebo při spolupráci s cizími osobami a pokládám to za takový poslední výdech původního tématu a zároveň zajímavý výtvarný experiment. Bylo fascinující kloubit tyto ilustrace s těmi které vznikaly osamotě za psacím stolem. Kresby jsem dále upravoval za pomoci počítače a tvořil i digitální koláže z několika motivů abych tak napodobil chaos a zmatek který mi často vládne hlavou. I když se to tak nemusí zdát,

dalším velkým tématem mé knihy jsou city. Kniha jinak zlehčující sarkastická, je protkaná okénky, průhledy, detaily, náznaky citů, které jsem při tvorbě Diplomové práce prožíval a jelikož šlo o introspektivní citlivé přiznání, nedalo se jim vyhnout. Jsou to takové výstřižky normálna a pokoje v chaotickém hektickém životě pitomce a v různé intenzitě provází celou knihu. Dokonce bych si troufal říct, že se jedná o tu nejpodstatnější věc z celé knihy i když je zakrytá hromadami nesmyslností. Dalším doprovodným prvkem knihy je také využití reálií, jejich fotografií a skenů, které jinak přehnanou knihu ukotvují ve skutečném světě. Jedná se o takové malé důkazy reálné pitomosti.

Nečekanou překážkou byla také cesta k vytištění knihy. Trochu naivně jsem počítal s využitím vnitřního grantu, ale když mi nebyl schválen musel jsem z finančních důvodů změnit spoustu plánů. Tisk je důležitou součástí tvorby knih a může celou práci naprosto znehodnotit. Pro mne bylo důležité aby se tisk v knize příliš neleskl a protože kniha obsahuje i značné množství černých ploch, je to úkol opravdu náročný. Tiskárny, které tisknou matně, jsou buďto velmi vzácné, nebo neskutečně nákladné. Nejlepší možností je ofsetový tisk, ten je ale v malém nákladu téměř nedosažitelný. I když jsem hledal opravdu dlouho a pečlivě, napříč dvěma státy (Česko a Slovensko) nepovedlo se mi sehnat tisk který by naprosto splňoval má očekávání a tak jsem se spokojil s mírně lesklým tiskem na kvalitním papíru, který lesk pohlučeje.

Když byla kniha po strastiplném hledání, obvolávání, obepisování, zkoumání vzorků akušebních tisků konečně na světě pustil jsem se to do experimentální části práce. Chtěl jsem na knize zanechat autentickou autorskou stopu, která by nevypadala příliš kalkulovaně a uměle, po konzultacích jsem si ale uvědomil, že pro tyto zásahy neexistuje v knize příliš prostoru. Proto polévání stránek kávou, špinění jídlem, trhání, šlapání, tápání cigaret a mnohé další autorské zásahy zůstaly pouze na materiálových zkouškách. Na poslední chvíli se mi ale podařilo dostat do knihy experiment v podobě takových pohlednic potištěných výjevy z knihy. Tvořil jsem je ale na poslední chvíli a nez materiálových zkoušek a protože mé experimentální zásahy byly odpočátku mířené na knihu jako takovou, polévání ani tápání cigaret a podobně na ně nefungovalo, musel jsem proto improvizovat.

K vytvoření knihy vzniklo bohatě přes 250 ilustrací většina z nich se však do knihy ani nedostala. Původní rozsah knihy byl 200 stran, tento počet jsem ale zkulivoval na přijatelnějších 180 a později na finálních 168. Velká část knihy se tak proto ani nedostala do tisku, ale při takovém množství materiálu byl autorský výběr opravdu nutný. Pro tisk knihy jsem nakonec zvolil vysokogramážní papír Munken, který je podle mého názoru jeden z nejlepších papírů pro tisk kvalitní knihy a pomohl mi také s pohlčením tiskového lesku, díky svojí struktuře a matu. Obálka je pak potažena plátnem. Velikost formátu jsem zvolil netradiční, finální rozměry strany činily 189x234mm. Kasický A formát mi přišel příliš všední a učebnicový. Já chtěl formát zvolit tak, aby pomáhal podtrhovat podstatu knihy. Chtěl jsem něco více čtvercového tvaru, tak aby už i formát implikoval jakousi zatvrzelost a natvrđlost. Původně jsem tak zvolil 210x250 mm ale po prvních tiskových zkouškách jsem zjistil že ačkoliv robustnost zastupuje roli něčeho tupě velkého, neshoduje se s intimním doznáním pitomce. Proto jsem se rozhodl knihu zmenšit a dostala tak svůj finální tvar.

Obsahově jsem knihu rozdělil do úvodní části, ve které k subjektu pitomosti přistupuji trochu z odstupem. Analizuji zde co je vlastně takový pitomec zač, jak se rozděluje, jak jej poznat. Pokračuji potom v kapitolách už znatelněji osobnějších, ve kterých odkrývám své nejvíce pitomé tváře. V první kapitole se věnuji zdraví a svému nezdravému vztahu k němu. Odhaluji jak se takový pitomec jako já stravuje, jaký má režim a vztah k fyzické aktivitě. Jak vnímá pohled na sebe především fyzicky. V dalších kapitolách se věnuji do různé hloubky a intenzity tématům bydlení, závislostí, cestování, peněz a podobně. Důraz jsem kladl na tempo a plynutí knihy i pomocí práce se světlostí a atmosférou stran a snažil jsem se tak

vytvořit rytmický zážitek.

5.1 Resumé

Zadáním mé práce bylo téma: Experimentální grafické postupy v ilustraci. Po neúspěšném startu na původní koncepci projektu, při kterém jsem se dostal až na pokraj výtvarných sil a motivace, jsem zvolil přístup nový, vycházející z mého selhání a pocitu pitomosti. Vznikla tak nakonec kniha s titulem Deník pitomce. Jedná se o lehkou a dobromyslnou, velkorysou satiru, při které sebereflekтуji svá špatná životní rozhodnutí, zvyky a charakterové rysy. Text je prolínán i ručně psanými pasážemi vytrženými přímo z deníku pitomce. Celá kniha je psána humoristicky s občasným hořkým podtónem sebekritiky. Text je doprovázen volnými expresivními ilustracemi, vyhotovenými tužkou. Kresby jsou karikaturního ale milého charakteru. Tyto kresby dostávají prostor k ovládnutí celé strany nebo dvoustrany, často jsou ještě digitálně upravovány a skládány do digitálních koláží a kompozic a často se v nich oběvují motivy prací, kterými jsem se zabýval v minulosti. Vedle kreseb se v knize příležitostně objevují i reprodukce reálií, jako jsou třeba jízdenky z tramvají nebo cigaretové papírky. Z prostředí karikaturní satirické knihy občas ale také prosakuje citlivost, jako příležitostný ostrůvek přičetnosti v šíleném přehnaném vlnobití pitomostí. Kniha má 168 stran, svázaných do pevné vazby, naplněné autorskými texty a kresbami.

5.2 Resumé v anglickém jazyce

Theme for my Diploma work is: Experimental graphic methods in illustration. I was very unsuccessful with work on my original ideas. I ended up artistically exhausted, uninspired and at the verge of collapse. So I came with new angle and I turned my failure and feeling of being dumb in to new main theme of my work. That is how my book, with title Diary of Dumbass came into an existence. The Book is very light-hearted, kind and satiric. It is about my self-reflection, about thinking about all the bad life decisions, habits and character traits. Text of the book is combination of classic book writing and hand-writing straight form the diary. Writing is humoristic with occasional bitter after-taste of self-critique. Written parts of the book are complimented by expressive illustrations made with soft-lead pencil. Drawings are caricatures but with kind-hearted character. These drawings control individual pages or whole double pages. They are often digitally modified, cut and placed in to some kind of digital collage or composition. There is lot of motives referring on themes i was worked on during last years of my studies. Next to the drawn illustrations I use reproductions of realworld things like cigarette papers or tram tickets. There is a littlebit of sensitivity seeping through satirical and humorous moods of the book making it seems like there is a little island of sanity in the middle of the raging storm of stupidity. Book has 168 pages bind into a hard cover and it is filled with authorial texts and illustrations.

6 Použité zdroje

KNIŽÁK, Milan. *30 portrétů: Milan Knižák 2015*. Ostrava-Kunčičky: Šmíra-Print, [2016]. ISBN 978-80-87427-95-8.

NÁDVORNÍKOVÁ, Alena. *Art brut v českých zemích: meiumici, solitéři, psychotici*. Olomouc: Muzeum umění, 2008. ISBN 978-80-86300-95-5.

HUBÍK, Stanislav. *Postmoderní kultura: úvod do problematiky*. Olomouc: Mladé umění k lidem, 1991. ISBN 80-900604-9-8.

7 Obrazové přílohy

Obr. 1-5. Výtvarné experimenty v ZS 2021

Obr. 6-9. Výtvarné experimenty v LS 2022

Obr. 10-22. Kresby k DP

Obr. 23-25. Dvoustrany kapitol

Obr. 26-36. Ukázkové dvoustrany z knihy

Obr. 37-41. Varianty obálek

Obr. 42-49. Experiment/ materiállové zkoušky

Obr. 50-54. Výbuchy

Obr 1.

Obr 2.

Obr 3.

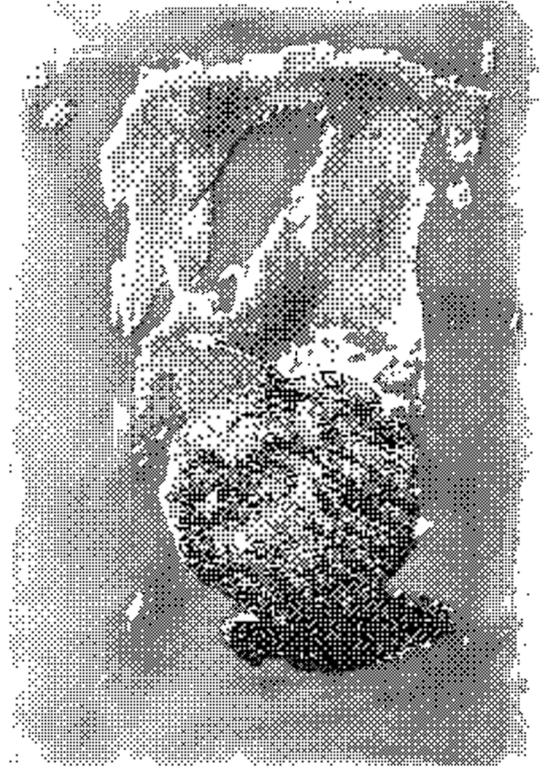
Obr 4.

Obr 5.

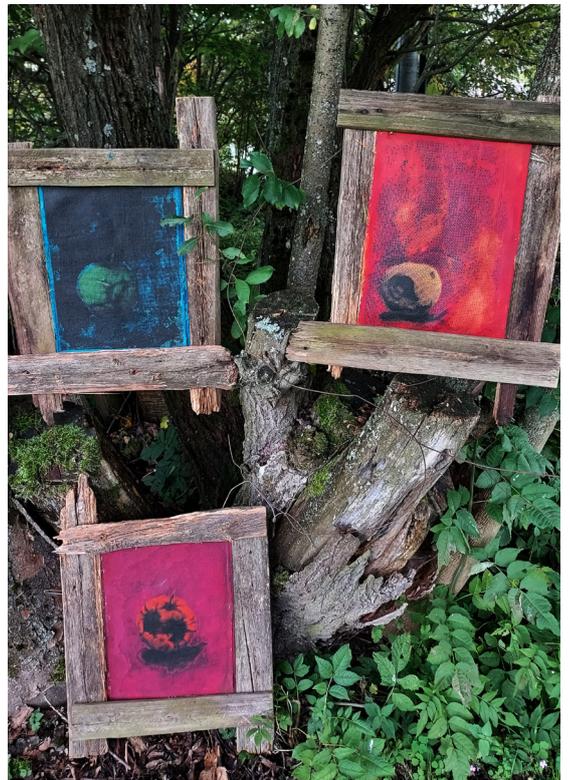
Obr 6.

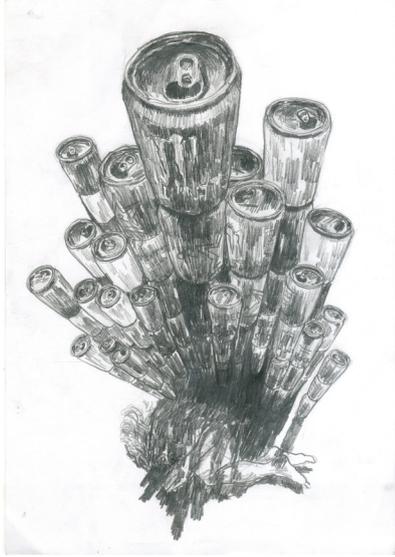
Obr 7.

Obr 8.

Obr 9.

Obr 10.

Obr 11.

Obr 12.

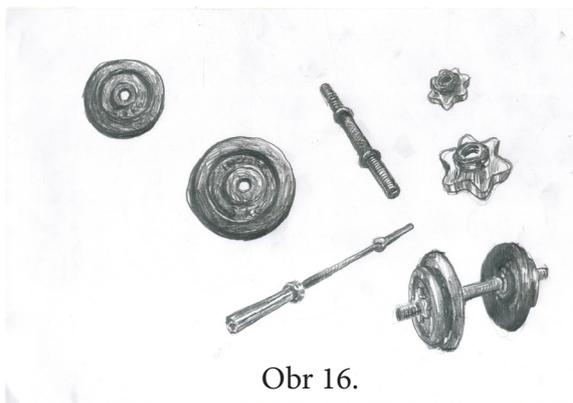
Obr 13.

Obr 14.

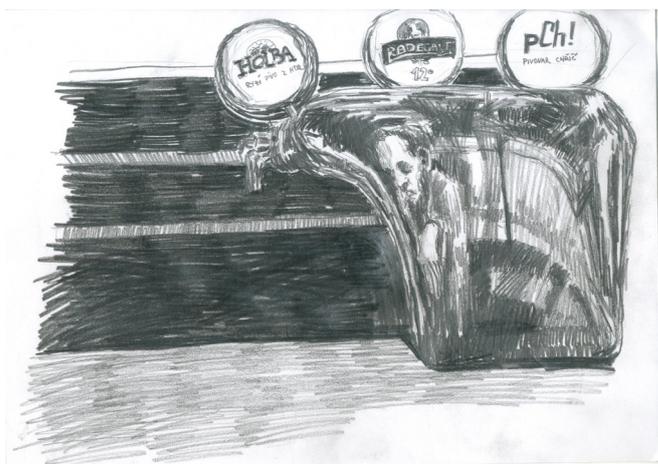
Obr 15.

Obr 16.

Obr 17.

Obr 18.

Obr 19.

Obr 20.

Obr 21.

Obr 22.

Obr 23.

Obr 24.

Obr 25.

DE
NIK

Obr 37.

DE
NIK
PIT
MC
DE
NI
PIT
MC
DE
NI
PIT
MC

Obr 39.

Obr 38.

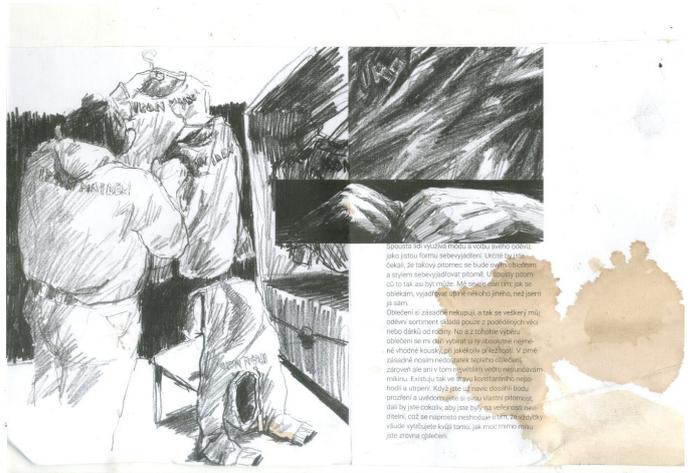
Obr 40.

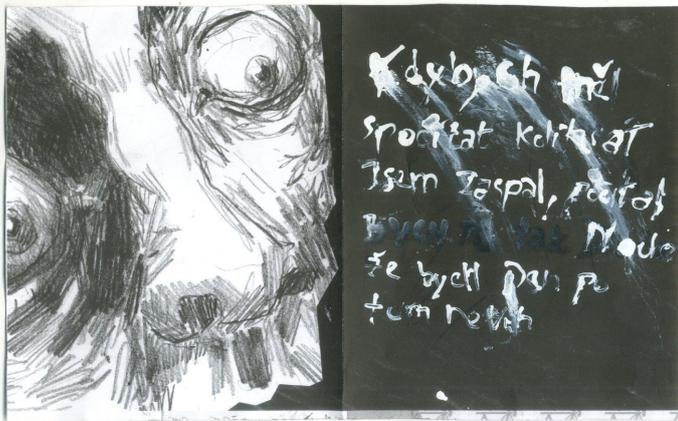
Obr 41.

Obr 42.

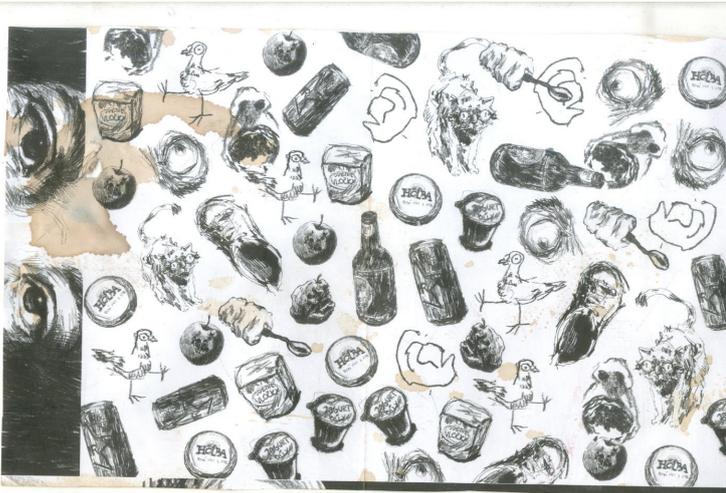
Obr 43.

Obr 44.

Obr 45.

Obr 46.

Obr 47.

Obr 48.

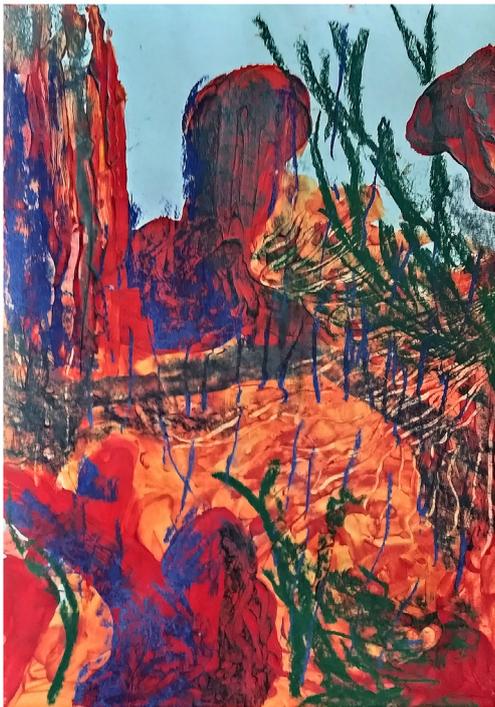

Obr 50.

Obr 51.

Obr 53.

Obr 52.

Obr 54.